

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4699/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1881/19 од 07.03.2019. године, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1881/19 од 07.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1881/19 од 07.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7171/18 од 15.01.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужилци на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од априла 2015. године до децембра 2016. године исплати укупно 240.706,28 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одбијен тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужени да тужилци на досуђене износе наведене у ставу другом изреке пресуде исплати законску затезну камату за период преко досуђеног у ставу другом изреке, а до траженог и то на сваки појединачни месечни износ, ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због неисплаћених пензија у периоду од марта 1999. године до марта 2015. године, исплати укупно 1.363.047,45 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставовима изреке. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка 48.000,00 динара са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење па до исплате. Ставом шестим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка у делу којим је тражила да се обавезе тужени да тужилци исплати и законску

затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка почев од дана пресуђења па до дана извршности одлуке о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1881/19 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петом и шестом изреке првостепене пресуде, па је обавезан тужени да тужили накнади трошкове поступка од 77.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.01.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужили накнади трошкове другостепеног поступка од 13.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног захтева и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 72/11,...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име неисплаћене породичне пензије тужили. О праву тужиле, висини тражене накнаде, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате на име накнаде штете због неисплаћене породичне пензије тужили поднета је 04.05.2018. године, а поднеском од 19.10.2018. године тужба је

преиначена повећањем захтева којим је тужила тражила исплату 1.603.753,73 динара. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 1.363.047,45 динара је противвредност 11.499,49 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (1 евро = 118,5311 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиле недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић